

havn's 1ste Valgfrieds (L. C. Larsen) syntes at indrømme Rigtigheden af, uagter han nærmest syntes at tale Frederiksværts Søg, ligesom det heller ikke forekom mig, at den høit-ægtede Finantsminister har udtalt sig mod en saadan Henvisning til Ministeriet. Jeg skal derfor ikke opgive Haabet om, at Thinget idetmindste vil vedtage det subsidiaire Forslag.

Alberti: Det er vistnok vanskeligt at gaae ind paa Enkeltighederne i denne Søg, da de kun ere meget Faa af Thingets Medlemmer bekendte, og jeg skal derfor indskrænke mig til et Par Bemærkninger i Anledning af, hvad den ærede første hovenhavnske Rigsdagsmand (L. C. Larsen) nylig har fremhævet. Han sagde, at det maatte være oplyst og afgjort ved de påseerede Kjendelser, at der ikke var tilføjet disse Lodsseiere omkring Arresø nogen uberettiget Skade. Det er ganske vist, at dette er afgjort, men man skal lægge Mærke til, at en Skade kan være meget søselig, uagtet den er berettiget. Skaden er der påført, det er oplyst; derom er der ingen Tvivl; det indrømmes fra alle Sider, og Skaden har til disse Tider sündet Sted i forffjelligt Omfang. Der ligger saaledes for, at der i et Aar var overvømmet, af cultiverede Jorder omkring Arresø circa 1000 Tønder Land. I dette Factum mener jeg, at der ligger et gyldigt Motiv for Lodsseierne til at komme til Rigsdagen forat faae en Henvisning eller anbefaling til en Undersøgelse, som kunde afværge lignende fremtidig Skade, og jeg troer, at der i et saadant Factum indeholdes ligesaaamegen Opfordring til anbefaling eller Henvisning fra Thingets Side, som i saamange andre lignende Andragender, der tidligere have været indstillede fra Finantsubvalget, og som ligge for under den nærværende Behandling. Det er jo kun Billighedssager vi have med at gjøre, det er kun Billighedssyn, vi tage. Den samme ærede Rigsdagsmand har endvidere talt om Afbenyttelsen af Vandkraften, og jeg skal bede bemærket, at han sagde, at den Erklæring, der var kommen fra Inspecteuren ved Frederiksvært, gaaer ud paa, at Værket upaatvileligt ikke kunde taale at miste noget af den tilstedeværende Vandkraft, men

naar det dog ikke er aldeles benægtet, naar det blot siges, at der er en Tvivl tilstede, om man kan affee mere Vandkraft, saa troer jeg ikke, at Afgangen til en Undersøgelse kan eller bør være affaaeren derved. Om Vandstanden er, som den skal være, ved Frederiksvært, om Flodmaalet holdes eller ikke, om der har været Tøve til at holde en Landvæsencommission eller ikke, Alt dette troer jeg slet ikke vedrører Sagen; jeg troer at det er Enkeltheder, som alle ere afgjorte. Jeg skal kun bemærke, i Almindelighed, at disse Flytninger af Flodmaalet skal have fundet Sted navnlig i 1832, og være foranledigede ved gjentagne og atter gjentagne Klager af Lodsseierne, som og, at de Actstykker, der ligge til Grund for denne Flytning, oplyse, at man ved Flytningen af Flodmaalet høiere op mod Arresø vilde anstille et Forsøg om, hvorvidt man kunde afværge fremtidige Overvømmelser, hvilket ikke er lykkedes. Det har vist sig, og det vil ogsaa kunne oplyses, at der næsten lige siden 1832 stadigt har været klaget over disse Overvømmelser, eller over Vandstanden i Arresø. Om disse Klager have været berettigede ligeoverfor de indgaaede Forlig, det er jo noget ganske Andet; men der ønskes jo foreløbig ikke Andet end en Undersøgelse. Vi votere næsten hvert Aar her i Thinget Bevillinger til at anstille Undersøgelser vedkommende Vandstanden eller Vandløb omkring i Landet, som ikke med Billighed kunne paalægges private Lodsseiere; vi have jo i de Aar, Rigsdagen har været sammen, havt saadanne Bevillinger for hver Gang, som have været af meget betydeligt Omfang. Jeg skal blot kalde i Minde Bevillingen til Gudenaå og Bevillingen til Indstillingen ved Ribe. Jeg kan nu ikke indse, at der skulde være nogen Fare forbunden med, at Thinget henviser et saadant Andragende, som det, der her er indkommet, til Finantsministeren, eller endogsaa, at Thinget anbefaler det til ham, for at han kan anstille en Undersøgelse om, hvorvidt der muligvis vil være Noget at gjøre. Her er jo ikke Tale om at bevilge Pengesummer, her er blot Tale om, hvorvidt det kan være anbefaleligt at gjøre et foreløbigt Skridt, og derefter vilde jo endelig Beslutning om Sagen kunne tages. Jeg troer